

وعده های هوایی اشرف غنی و عبدالله به مردم

چطور میتوانیم به یک نفر اعتماد کنیم؟ و خاصیتاً کسانی را که جان، مال، امنیت ما درگروانتخاب شان است، بدون تحقیق و مطالعه در مورد سوابق آنها، سرنوشت خود را به دست آنها می سپاریم و گول حرف های فریبنده آنها را می خوریم؟

(استاد صباح)

عبدالله من به ملت اعلام می کنم که نتیجه ی تقلب را حتی یک روز نمی پذیریم فقط حکومتی باید در چوکی قرار بگیرد که ملت خواسته است. مردم از ما خواستند و می خواهند و در انتظار بودند و هستند که ما حکومت خود را اعلام کنیم و من اعلام می کنم که نه تنها مردم این کشور بلکه دار و درخت و حتی صندوق های قلبی هم شاهد بودند که در این انتخابات چه گذشت و همه بدانند که مردمی که برای آزادی قربانی دادند از رای خود به حیث عزت و ناموس خود دفاع می کنند. وی تاکید کرد که شما که ما را قدر کردید و به ما رای دادید و انگشت تان را از دست دادید و عزیزان تان را از دست دادید ما به شما این تعهد را می سپارم که جان خود را قربانی شما می کنم ولی حکومت قلبی را نمی پذیریم. عبدالله بیان داشت، در حالی که تقاضای مردم از تمام نقاط و تمام اقوام این تقاضا را داشتند و دارند که ما حکومت خود را اعلام کنیم و این تقاضای مردم بوده و هست و این قدردانی است و آنها بالای ما حق دارند و ما صدای مردم را نادیده گرفته نمی توانیم ولی از مردم خواهش مان این است که به ما چند روز وقت بدهند. اما مانیکه کرسی و پولهای زیرمیزی را تصاحب نمودند مردم بودونه ملت .

چنین است رسم سرای فریب

گهی در فراز است و گهی در نشیب

چنین است رسم سرای جفا

نباید از او چشم داری وفا .

حدود هشت میلیون نفرا وجود تهدیدها به پای صندوق های رای رفتند، می خواستند از میان دو نامزد یکی را انتخاب کنند. آن زمان نیز گمانه زنی هایی مطرح می شد که دو نامزد پیشنهاد دور اول توافق کنند تا از برگزاری دور دوم انتخابات جلوگیری شود. اما بسیاری با این امر مخالف بودند زیرا می خواستند رئیس جمهوری برآمده از آرای مردم، افغانستان را رهبری کند. سرانجام بر اساس توافق امضا شده میان دو نامزد با میانجی گری جان کری وزیر خارجه ایالات متحده

امریکا، هردو تیم انتخاباتی در قدرت سهم دارند و تصمیم‌های مهم مانند گزینش مقام‌های حکومتی را در مشوره با هم می‌گیرند. واضح نیست برنامه‌های مختلفی که هر دو نامزد در جریان مبارزات انتخاباتی وعده می‌دادند، چگونه تلفیق داده می‌شوند. بالاخره روسای دولت وحدت ملی پس از اینکه مکرر همدیگر را بغل کرده و ماچ کردند سوگند یاد کردند و برنده ی انتخابات رییس جمهور و یازنده، رییس اجرایی شد.

حکومت وحدت ملی پس از تشکیل با چالش‌های جدی ساختاری، امنیتی، اقتصادی و فرهنگی روبرو است که هر یک ناشی از عوامل مختلف داخلی و خارجی هستند. انتخابات یکی از پرچالش‌ترین انتخابات ملی و حتی در سطح بین‌المللی بوده است. براساس طرح حکومت وحدت ملی که میان اشرف‌غنی و عبدالله امضا گردید، توافق شد که رئیس‌جمهور حکومت جدید اشرف‌غنی و رئیس اجرایی آن عبدالله باشند.

رئیس جمهور و رئیس اجراییه وزارت خانه ها را میان خود تقسیم نموده است. تقسیم وزارت خانه ها و معرفی وزرا از سوی دو تیم کار را برای هر رئیس جمهور و رئیس اجراییه سخت خواهد کرد. زیرا، وزرای که از سوی رئیس جمهور معرفی خواهد شد با سختی با رئیس اجراییه کار خواهد کرد و برعکس. اینکه رئیس جمهور و رئیس اجراییه چگونه این مسئله را حل خواهد کرد معلوم نیست. اگر وزرای حکومت افراد متخصص باشد باز کار کردن با دو رئیس سخت خواهد بود. به باور نگارنده زد و بند های درون حکومت میان رئیس جمهور و رئیس اجراییه جزء از حکومت وحدت ملی است. امکان ندارد که رئیس جمهور و رئیس اجراییه برخورد های در درون حکومت وحدت ملی نداشته باشد. زیرا، هر دو دارای طرز فکر های متفاوت می باشد. این طرز فکر متفاوت آن ها در دوران کارزار های انتخاباتی معلوم شد. بنابراین، سخن گفتن از حکومت کارآمد و یا بهبود کارایی نهاد های دولتی تا حدودی سخت و دشوار است. هم برای رئیس جمهور و هم برای رئیس اجراییه سخت است که سخن از تغییر کارکرد نهاد های حکومتی بزند. بنابراین، لازم است که قبل از تشکیل کابینه به این مسئله نیز توجه نماید.

اما قانون اساسی موجود قدرت را به صورت متمرکز در اختیار رئیس‌جمهور قرار داده و ریاست اجرایی در قانون تعریف نشده است. تصور عبدالله از ریاست اجرایی، در حد نخست‌وزیری است. در مقابل، تصور اشرف‌غنی از ریاست اجرایی چیزی در حد رئیس در اداره ریاست‌جمهوری است که با حکم وی منصوب و مگری اوامر وی خواهد بود. این تفاوت در برداشت عبدالله و اشرف‌غنی اولین و مهم‌ترین چالش احتمالی برای ناکام ماندن تجربه دولت وحدت ملی می‌تواند باشد. طالبان موضع خود را در خصوص دولت وحدت ملی اعلام و آن را دشمن خود معرفی کرده‌اند بنابراین ادامه جنگ محدودیت‌های جدی برای تأمین امنیت به وجود خواهد آورد.

تمرکز قدرت و یا توزیع قدرت همچنان چالشی اساسی برای دولت آینده خواهد بود. نظام ریاستی و توأم با تمرکز قدرت یا نظام پارلمانی و توزیع قدرت در قالب نوعی فدرال، بحثی جدی است که هواداران و مخالفان خود را دارد. هر چند که دولت وحدت ملی می‌تواند امیدوار باشد که با کسب حمایت خارجی به تدریج نیروهای امنیتی را تقویت و به حفظ امنیت کمک کند ولی در هر حال در ارزیابی نهایی حفظ امنیت صرفاً از طریق نظامی قابل حصول نیست و نیازمند تحرکات سیاسی و پیشبرد روند مصالحه ملی با طالبان و نیروهای مسلح مخالف دولت است امری که خارج از توان دولت وحدت ملی است و به چگونگی مناسبات منطقه‌ای و ارتباطات افغانستان و برخی همسایگانش و چگونگی عملکرد قدرت‌های بزرگ جهانی بستگی خواهد داشت. منافع قدرت‌های منطقه در افغانستان رنگ و بوی ایدئولوژیک گرفته و بحث الگوی اسلامی قدرت را مطرح کرده که لاقلاً سه کشور پاکستان، ایران، و عربستان سعودی را درگیر آن کرده است. اشرف غنی و عبدالله، دو رقیب دور دوم انتخابات ریاست جمهوری سال جاری خورشیدی، یکی به عنوان رییس جمهور و دیگری به سمت رییس اجرایی دولت، سوگند وفاداری یاد کردند. در هفتم ماه میزان سال جاری، در چنین روزی، بر بنیاد توافق سیاسی، غنی رییس جمهور شد و عبدالله نیز ریاست اجرایی را در اختیار گرفت.

غنی در مراسم تحلیفش وعده‌های مشمول مبارزه با فساد، تأمین صلح، از میان برداشتن حکومت‌های موازی داده بود. او صلح را یکی از نیاز اساسی افغانستان و از برنامه‌های مهم حکومت وحدت ملی می‌دانست. رییس جمهور سیاست‌های خارجی خود را در پنج حلقه برای مردم توضیح داد و تأکید کرد که برای جلب سرمایه گذاری‌های خارجی به شدت تلاش خواهند کرد. مبارزه با فساد اداری از اولویت‌های حکومت وحدت ملی در نخستین سخنرانی رییس جمهور غنی در مراسم سوگند وفاداری اش بود. او در روزهای نخست کاری‌اش فرمان بررسی دوباره پرونده‌ی کابل بانک را صادر کرد و هشدار داد که اشخاص آلوده به فساد و دزدان دارایی‌های ملی را محاکمه می‌کند. عبدالله، رییس اجرایی حکومت، نیز در مراسم سوگند وفاداری اش، بر همکاری‌های مشترک و اثرگذار در حکومت وحدت ملی، تعهد سپرده بود. او تأکید کرد که به گونه‌ی هماهنگ در حکومت وحدت ملی، به منظور پیشرفت و ارایه خدمات بهتر به مردم کشور کار می‌کند.

شماری از مردم تمام وعده‌های حکومت وحدت ملی در روز تحلیف و مبارزات انتخاباتی آنان را سرخرمن دانسته‌اند.

آنان بر این باورند که با گذشت این مدت کاری حکومت وحدت ملی، هنوز هم وعده‌های رییس جمهور غنی و عبدالله به گونه‌ی لازم عملی نشده است. تمام متهمان کابل بانک مجازات نشدند، وزارت‌ها توسط معینان ارشد رهبری می‌شود، هیچ تغییری در فساد و رشوت ستانی در نهادهای دولتی رونما نشد، کار در نهادهای دولتی به کندی پیش می‌رود، ناامنی افزایش یافت و هیچ دریچه‌ی در مورد تامین صلح دائمی نیز باز نشده است. ردم با بیان این موضوعات، ده‌ها مشکل دیگر را نیز به ناکامی حکومت وحدت ملی پیوند می‌دهند.

مضان بشردوست می‌گوید: اولین بار است در افغانستان که به صورت رسمی یک حکومت مبتنی بر تقسیم چوکی و پول ایجاد می‌شود و رسمیت پیدا می‌کند... تشکیل چنین حکومتی برای نخبگان سیاسی افغانستان لندکروزر، کاخ، قصر و سفرهایی به تاجیکستان، دوبی، پاریس، واشنگتن و مسکو به ارمان می‌آورد؛ اما برای مردم افغانستان، گرسنگی، فقر، کشته شدن و بی عزت شدن است که متأسفانه ما در ۴۰ سال گذشته شاهد آن هستیم.

آیا وعده های داکتر اشرف غنی وعده های سرخرمن اند؟؟؟

یکی از نشانه وطن دوستی پرهیز از هرگونه خودکامگی است . آنکه با پیش گرفتن مشی استبدادی می خواهد به وطن خدمت کند، بی گمان دچار خطای بزرگی شده است. زیرا که میان استبداد و خدمت به خلق و میهن فاصله زیادی وجود دارد. برخی تصویری کنند دیکتاتوری مصلحانه می تواند کشور را از هرج و مرج و ناامنی نجات دهد و بدین جهت از اینگونه استبداد جانبداری می کنند. این در حالی است که خسران دیکتاتوری مصلحانه بسیار بیشتر از فواید آن است. وانگهی، اثبات مصلح بودن دیکتاتور دشوار است.

اگر امروز نه ، فردا که حتماً
اگر این جا نشد، آن جا که حتماً
در این دنیا اگر نشد! خیر است
می آیی با من آن دنیا که حتماً.

اشرف غنی بعد از کنفرانس بن به افغانستان بازگشت. در سال ۱۳۸۰ هجری شمسی، به عنوان مشاور اقتصادی دولت موقت کرزی تعیین شد، که در این جریان وی با اخضر ابراهیمی همکاری نمود و مسوول بازسازی و کمک های خارجی به افغانستان گردید. بعد از لویه جرگه اضطراری در ۱۳۸۱، اشرف غنی به عنوان وزیر مالیه دولت انتقالی تعیین شد. در سال ۱۳۸۳، اشرف غنی از وزارت مالیه استعفا ورئیس پوهنتون کابل را پذیرفت.

اشرف غنی در انتخابات ۱۳۸۸ هم نامزد انتخابات ریاست جمهوری شد اما به پیروزی نرسید. وی در اداره کرزی مسوولیت پروسه انتقال را بدوش گرفت. اشرف غنی در انتخابات اخیر ریاست جمهوری در دور دوم وارد رقابت با عبدالله شد و سانجام توانست بیشتر ازینجاه وشش درصد از آرای مردم را به خود اختصاص دهد. در نتیجه به وجود آمدن اختلافاتی در خصوص شمارش آرا، سرانجام توافق شد تا دولت وحدت ملی به شرکت عبدالله تشکیل شود.

- جوزجان: پوهنتون تحقیقاتی نفت و گاز می سازم. در این پوهنتون پیرامون نفت و گاز تحقیق خواهد شد و انجنیران و کارگران فنی آموزش خواهند دید.

- جوزجان: از گاز این ولایت باید برق تولید شود که در ابتدا برای مصارف جوزجان و سپس به سایر ولایات شمال و کابل تمدید گردد.
- کابل: در مدت پنج سال حکومتداری ام، هیچ فردی در کشور بدون مسکن نخواهد بود.
- کابل: انجام کارهای لازم برای حمایت از سرمایه گذاران و مصوونیت سرمایه آنها. قانون را ابتدا بر خود، جنرال دوستم و سرور دانش تطبیق خواهیم کرد.
- هلمند: در صورت پیروزی، برای بازسازی بند کجکی به طور جدی توجه می کنیم و برای حاصلات پنبه هلمند که در گدام ها ذخیره می شود و بازار فروش ندارند، بازار مناسب پیدا خواهیم کرد.
- کابل: ولایات سرحدی را به ولایات ترانزیتی تبدیل خواهد کرد. زمینه سرمایه گذاری در کشور را توسط خود افغانها مساعد می کنیم؛ نباید چشم و گوش ما سوی کمک های خارجی باشد.
- کندز: این ولایت را محور ترانزیت بین المللی می سازیم و با سرمایه گذاری در بندر شیرخان، خط آهن را ازین مسیر تمدید خواهیم کرد.
- کندز: تحکیم سواحل دریای آمو، میکانیزه ساختن زراعت، ایجاد پوهنتون زراعتی، توسعه میدان هوایی و شهرکندز، ازدیاد دو ولسوالی، رشد بخش خصوصی و صنایع دستی زنان، در اولویت کاری ام قرار خواهد داشت.
- خوست: در صورت پیروزی، میدان هوایی خوست را بین المللی می سازیم و بخاطر بازسازی جاده غلام خان این ولایت، اقدام خواهیم کرد.
- پکتیا: این ولایت را به منطقه ترانزیتی تبدیل خواهیم کرد، بندهای آب از جمله بند مچلغو را خواهیم ساخت.
- ننگرهار: ولایات شرقی را به صادرکننده برق تبدیل خواهیم کرد. یک پوهنتون اسلامی به سویه بین المللی در جلال آباد خواهیم ساخت، این شهر را به یک مرکز صنعتی که حتی اقلام تولیدی آن به خارج از کشور صادر شود، مبدل می کنیم، کانال ننگرهار را اعمار و آب آن را مهار خواهیم کرد.
- کندهار: تبدیل کردن کندهار به مرکز ترانزیتی در سطح منطقه، ساخت خط آهن در اسپین بولدک، تمدید خط لوله گاز ترکمنستان از طریق افغانستان، و تبدیل کندهار به یک مرکز انتقال گاز، ساخت یک جاده دو طرفه از کندهار تا ارزگان، ایجاد برنامه همبستگی ملی بخاطر بازسازی شهرها شامل برنامه های حکومت ما خواهد بود.
- بامیان: بر تقویت صنعت توریسم (سیاحت) در این ولایت، بازسازی، ساخت شاهراه بامیان-هرات و اتصال ولایات جنوبی و شمالی از طریق بامیان تمرکز میکنیم.
- هرات: تکمیل خط آهن ایران به هرات، فراهم ساختن زمینه صادرات از میدان هوایی هرات، مدیریت آب های جاری این ولایت، اقدام برای تمدید خط لوله گاز ترکمنستان. تبدیل کردن هرات به مرکز ترانزیت بین المللی و ایجاد فضای مصوون برای سرمایه گذاران.
- فاریاب: ساخت خط آهن بین بندر آقینه فاریاب، حیرتان بلخ و شیرخان کندز و اتصال آن به خط آهن ترکمنستان، تبدیل کردن فاریاب به یک مرکز تجارتي، سرمایه گذاری در بندر تجارتي آقینه در سرحد با ترکمنستان و احیای بندر خواجه قچی، تسریع کار بند آب ولسوالی المار، ادامه شاهراه حلقوی بین فاریاب و بادغیس، رشد صنعت قالین، تبدیل کردن فاریاب به گدام زراعتی افغانستان.
- فاریاب: ولایت فقیر و غریب فاریاب را با اقدام در راستای رشد تجارت، زراعت و استخراج معادن آن، به ولایت غنی تبدیل می کنیم.
- بدخشان: در قدم اول شاهراه تجارتي ابریشم را که از بدخشان عبور میکند، به چین وصل نموده و آنرا به مرکز ترانزیتی جهان مسمی می کنیم.
- کابل: تقویت بانکداری اسلامی در کشور.
- کابل: رسیدگی به قضیه کابل بانک و محاکمه عوامل آن.
- امور فرهنگی، اجتماعی و دینی:
- کابل: تبدیل افغانستان به مرکز تفکر اسلامی، ایجاد مدارس بزرگ دینی برای هر حوزه بخاطر جلوگیری از سفر مردم برای ادامه تحصیلات علوم دینی به خارج از کشور. ارگ و مسجد را وصل نموده، اتحاد و همبستگی بین آنها می آورم؛ بر حقوق مادی و معنوی عالمان دین احترام می گذارم.
- فاصله میان ارگ و مسجد را از بین میبریم، همبستگی میان مردم ایجاد میکنیم و به حقوق مادی و معنوی علما احترام مینماییم.
- زبان های رسمی را ترویج می دهیم.
- محیط زیست:

- کابل: شهرهای بزرگ، از اثر آلودگی هوا با مشکلات فراوان روبه رو است. مشکل آب، مشکلی است که قابل توجه ما است. برای حفظ محیط زیست، حفاظت منابع طبیعی ضروری است و در اقدامات ما کنترل مواد نفتی شامل خواهد بود. وضعیت محیط زیست در شهر کابل، شهریان را با خطر جدی مواجه ساخته است. برای حل این مشکل، جلو ورود تیل بی کیفیت را خواهد گرفت و دوباره کابل را سرسبز خواهد کرد.
- پکتیا: پروژه های مشابه آنچه را که قبلاً از سوی آلمان در راستای حفاظت جنگل های پکتیا صورت گرفته بود، اجرا خواهد کرد.
- حکومت داری:
- کابل: در صورت پیروزی در انتخابات، جهت تامین حضور پایدار و با ثبات نخبگان سیاسی، اقوام با هم برادر کشور در سطح رهبری نظام دولتی از طریق تعدیل قانون اساسی، معاونت جدید ریاست جمهوری را تاسیس و ترکیب ملی را تکمیل و تامین می نماید.
- کابل: تا زمان تعدیل قانون اساسی و ایجاد پست معاونت، بعد از مراسم تحلیف، طی یک فرمان تقنینی، پست ریاست اجرایی حکومت را با صلاحیت های مشخصی که از سوی رییس جمهور تعیین و تفویض می شود، ایجاد خواهد کرد.
- کابل: ۴۰ درصد بودجه ملی را برای ولایات و ادارات محلی اختصاص میدهم تا مشکلات مردم ولایات، در عرصه های مختلف رفع شود و همچنان با تنفیذ کامل قانون، وحدت ملی، ساختن حکومت مردمی، اصلاح محاکم، ایجاد زمینه های کار برای جوانان، انتخابی شدن شاروال ها و افزایش صلاحیت های شان را عملی خواهیم کرد.
- موافقت نامه امنیتی دوجانبه را در روز های اول رسیدن به قدرت امضا می کنم.
- کابل: دولت را به شرکت سهامی تبدیل خواهد کرد و هر شش ماه در مورد حکومتداری به مردم گزارش خواهد داد.
- کابل: برای برگزاری همزمان انتخابات شوراهای ولسوالی، با انتخابات ولسی جرگه کار خواهد کرد.
- کابل: با فساد به طور جدی مبارزه خواهد کرد و افرادی را که از سال ها پیش به اینسو در یک ولایت به عنوان والی کار می کنند، برکنار خواهد نمود.
- کابل: مجرمان را مجازات نموده و با ایجاد سیستم مکافات و مجازات، در میان ادارات عدلی و قضایی و پولیس هماهنگی لازم را به میان خواهد آورد.
- کندهار: ده ساله کردن زمان اعتبار پاسپورت به منظور جلوگیری از فساد اداری
- کابل: چوروالی را دوباره به شاروالی میدل می کنم تا مردم خود را مصون بدانند. اگر یک سال به وی وقت داده شود، در راستای بهبود اداره و بازسازی، شهر کابل را به یکی از بهترین مناطق شهری تبدیل خواهد کرد.
- کابل: ایجاد یک اداره برای مدیریت زمین های دولتی، تبدیل قباله های عرفی به شرعی و بازپس گیری زمین های غصب شده.
- امنیت و امور نظامی:
- کابل: در روز اول، قوماندانی قوای مسلح افغانستان را ایجاد می کنم تا امنیت در کشور تامین گردد.
- کابل: از حقوق نیروهای امنیتی و وارثان شهدا دفاع نموده، از معلولین دوران جهاد حمایت کرده و از نظامیانی که فعالیت های مؤثر داشته باشند، تقدیر خواهیم کرد. افراد مسلح خودسر را قانونمند خواهیم ساخت. در روشنایی صلاحیت های قانونی، به ناقضین حقوق بشر و جنایتکاران جنگی رفتار قانونی خواهیم نمود.
- ننگرهار: تبدیل کردن ولایات شرقی به مرکز صلح و امنیت.
- بدخشان: تقویت، تجهیز و آموزش اردوی ملی در سطح کشور و بیشتر ساختن تشکیلات پولیس ملی و مسلکی شدن آنها در ولایاتی مانند بدخشان را که محدود است، وسیع میسازم.
- معارف و تحصیلات عالی:
- کابل: قبل از همه یک محیط و چهارچوب را برای معارف به میان خواهیم آورد، که یک متعلم صنف نهم قابلیت این را داشته باشد که در اقتصاد، در انتظام امور جامعه و هم برای تقویت و حفظ جان خود و کشور، در همه امور سهیم شود. متعلمین بعد از فراغت صنف نهم یا دوازدهم، در ذهن خود به ادامه تعلیمات دیگر آمادگی داشته باشند.
- ما در این مورد نیز توجه زیاد داریم تا یک محصل نباید مجبور شود که چهار سال پوهنتون بخواند، بلکه افرادی را نیز تربیه کنیم تا در جریان دو سال به بازار داخل شوند؛ افرادی که از اثر مشکلات امنیتی، اقتصادی، فرهنگی و جامعه از تعلیم خود باز مانده اند.
- امتحان کاتکور نیز بطور بنیادی اصلاح شود. مکاتب را بر اساس کیفیت تدریسی آن، معیاری می کنیم تا متعلمین از تحصیلات عالی دور نمانند. جوانانی که از مکتب و پوهنخی می مانند، به اساس تجارب جهانی، برنامه هایی برای آنان راه اندازی خواهد شد که در جریان ۱۰ هفته، نیمه مسلکی شوند. پس ما یک قوه یک ساله کار را مطرح و عملی

خواهیم کرد که در جریان آن، جوانان بی سواد از ۱۰ هفته گرفته تا شش ماه، در جریان کار عملی آموزش های مسلکی ببینند.

صحت:

-بلند بردن سطح داکتران زن بخصوص در بخش نسایی- ولادی، تا سطح مرگ و میر مادران و اطفال کاهش یابد. خواهان به میان آوردن وسایل پیشرفته طبی و بلند بردن کدرهای تخصصی و فنی هستیم. شفاخانه ها و مراکز صحتی را به وسایل عصری تجهیز می کنیم و مراکز صحتی را برای تربیه و صحت معناتان اعمار خواهیم کرد. حقوق بشر به ویژه حقوق زنان:

- کابل: به زنان سهم زیادی در حکومت خواهیم داد و افرادی را مجازات خواهیم کرد که با زنان خشونت می کنند. تعلیم زنان و خدمات صحتی برای آنان از اولویت های کاری ام خواهد بود، تنها برای زنان، یک پوهنتون بزرگ و درجه اول می سازیم تا تحصیل کنند. اگر درحکومت من کسی به زنان با چشم بد ببیند، شدیداً مجازات خواهد شد. تعیین یک قاضی زن در ستره محکمه در راستای بهبود امور قضایی زنان:

- بدخشان: زنان توانایی کار را در ادارات دارند؛ اما به دلیل سنتی بودن جامعه، اجازه کار برای شان داده نمی شود؛ من ظرفیت زنان را بلند برده و زمینه کار در ادارات دولتی را برای شان مساعد میکنم. آزادی بیان:

- درحکومت آینده خود، آزادی بیان را درکشور قانونمند می سازیم. در همکاری با نهادهای مدنی، حدود آزادی بیان را مشخص می نماییم. مدیریت رسانه ها را به گونه اساسی تغییر می دهیم تا یک فرهنگ آزاد ملی به وجود آید. به تمام پرونده های قتل ژورنالیستان رسیدگی می کنیم، حق الله وحق العبد را ازهم تفکیک می نماییم تا آزادی بیان حفاظت گردد.

مهاجرین و بیجاشدگان داخلی:

- کابل: برگشت و آرامی مهاجرین در اولویت های کاری ما قرار دارند. ما آماده ایم که برای هدف منطوقی و کشوری، تمامی مشکلات را مشترکاً بررسی کرده و از بین ببریم. ما برگشت مهاجرین به کشور را بر اساس یک برنامه منسجم، به یک امر جدی مبدل میگردانیم. برای آنها راه های زندگی و معیشت را فراهم میسازیم. پروژه هایی که حال برخی هموطنان ما در آن مصروف اند مانند فارم های زنبورداری، ماهی و مرغ؛ این پروژه ها را برای آنها فراهم میسازیم. آنها را در پروسه ملی با خود شریک میسازیم و به امور تعلیمی و صحتی شان توجه خاص صورت خواهد گرفت. - اعطای پاسپورت به مهاجرین افغان که با پاسپورت های پاکستانی در کشورهای عربی به سر می برند. - هرات: ایجاد مکان سکونت برای بیجاشدگان داخلی مقیم هرات. بازگرداندن مهاجرین ولایات جنوبی از کویته پاکستان به زادگاه های شان.

صلح با طالبان:

- تامین صلح به کمک علمای دینی در کشور.

- به هدف تامین صلح سراسری درکشور و موفقگیری با مخالفان مسلح دولت، اجماع ملی میخواهم، شرایط اجماع را فراهم میکنیم تا صلح پایدار بیاید.

- حاکمیت ملی، در اولویت کاری ما قرار دارد تا از راه سیاسی به یک اجماع واحد برسیم. از همه مخالفین مسلح بالخصوص طالبان مسلح میخواهم که برای ساختار نظام قوی و مشارکت ملی، بعضی نظریات و پیشنهادات خود را ارائه نمایند و خود را در یک نظام سیاسی داخل کنند.

عبدالله چگونه بریخ نوشت و بر آفتاب گذاشت؟؟؟

یکی از مصادیق وطن دوستی ترجیح منافع ملی بر منافع شخصی است. اگر کسی منافع خود را بر منافع ملی

اولویت دهد، نمی تواند از وطن دوستی و عشق زادوبوم دم بزند. آنکه در راه وطن ایثارگری می

کندو جان، مال و آبروی خود را فدای میهن می کند، بی گمان وطن دوست حقیقی است. از خودگذشتگی

تنها در جنگیدن و شهادت نیست، بلکه هر کس به هر نحوی در راه وطن فداکاری کند و در نتیجه آن کشور

رشد و توسعه یابد، توانمند شود یا از خطری در امان بماند، ایثار کرده است.

چیزی ویرانگرتر از این نیست که دریابیم فریب همان کسانی را خورده‌ایم که باورشان داشته‌ایم. اعتراف کنیم بسیاری از ما حداقل یکبار فریب اشک‌ها و لبخندهای جنگ سالار خارجی پرست را خوردیم اما اکنون برای خلاصی از شرگروپ جنگ و تفنگ، میتوانیم نشان دهیم که دیگر بازی رنگ‌ها، دروغ، فریب، حیله و نیرنگ کارساز نخواهد بود و دل به جند تفنگدار و جنگ سالاری که امروز نیکتایی پوشیده و عطر و عنبر میزنند ... نمی‌بندیم و بایک نه مردانه از خود میرانیم.

**به آتش میکشانی ساحل من
چراپا ماندي در آب و گل من
نمیخواهم دیگر نامت بگیرم
بر تو دست بردار از دل من.**

عبدالله می‌گفت: نتیجه اعلام شد و ما این نتیجه را رد و تقبیح میکنیم و قبول نداریم. ... من به ملت اعلام می‌کنم که نتیجه‌ی تقلب را حتی یک روز نمی‌پذیریم فقط حکومتی باید در چوکی قرار بگیرد که ملت خواسته است. مردم از ما خواستند و میخواهند و در انتظار بودند و هستند که ما حکومت خود را اعلام کنیم و من اعلام می‌کنم که نه تنها مردم این کشور بلکه دار و درخت و حتی صندوق‌های تقلبی هم شاهد بودند که در این انتخابات چه گذشت و همه بدانند که مردمی که برای آزادی قربانی دادند از رای خود به حیث عزت و ناموس خود دفاع می‌کنند. وی خطاب به مردم تاکید کرد که شما که ما را قدر کردید و به ما رای دادید و انگشت تان را از دست دادید و عزیزان تان را از دست دادید ما به شما این تعهد را می‌سپارم که جان خود را قربانی شما میکنم ولی حکومت تقلبی را نمی‌پذیرم.

در حالی که تقاضای مردم از تمام نقاط و تمام اقوام این تقاضا را داشتند و دارند که ما امروز حکومت خود را اعلام کنیم و این تقاضای مردم بوده و هست و این قدردانی است و آنها بالای ما حق دارند و ما صدای مردم را نادیده گرفته نمی‌توانیم ولی از مردم خواهش مان این است که به ما چند روز وقت بدهند. از آنچه در ۲۰۰۹ اتفاق افتاده بود به عنوان جام زهر یاد کرده و گفت امسال دیگر ۲۰۰۹ نیست و آن سال ما به خاطر عزت و ابروی مردم و منافع ملی از حق مان گذشتیم ولی این بار که باز هم مردم بر ما منت گذاشته است و رای دادند، ما از تک تک رای مردم حراست نموده و هیچ کسی و هیچ کشوری نمی‌تواند ما را نادیده بگیرد. او در این نشست به شدت از سوی هواداران اش تحت فشار قرار گرفته بود و هواداران این تیم از عبدالله عبدالله می‌خواستند که همین امروز حکومت شان را اعلام کنند.

عبدالله تحت همین فشار از صحبت‌های تلفونی خود با رییس جمهور اوپاما رییس جمهور ایالات متحده امریکا یاد کرده گفت اوپاما قول داده که جان کری وزیر امور خارجه ایالات متحده روز جمعه به کابل آمده و در خاموش کردن آتش انتخابات کمک خواهد کرد. مه این اطمینان را دارم و این افتخار را هم دارم و میدانم که با یک صدای ما افغانستان از این رخ به دیگر رخ خواهد شد، چون ما در موضع حق نشستیم و حق پیروز است و از همین جا اعلام میکنیم که اگر قطعه قطعه شود حکومت تقلبی را نمی‌پذیریم. ما به دنبال تجزیه نیستیم، و عزت و سربلندی را در تمامیت ارضی این کشور می‌دانیم. در ۲۴ و ۴۸ ساعت گذشته ما خواستیم یک شانس دیگر هم به طرف‌های درگیر در انتخابات بدهیم هر چند که تغییری هم در تصمیم ما نیامده بود و ان تصمیم این بود که نتیجه نمی‌پذیریم ولی تعبیر کردند که ما چوکی میخواهیم و پول میخواهیم ولی ما از کوچک ترین حق مردم نگذاشته و از تک تک رای مردم حفاظت و حراست خواهیم کرد ولی دیگران قدر این فرصت را ندانستند.

مطلبی که اخیراً باعث مباحثه و سرگرمی در شبکه‌های اجتماعی گردید است و در یکی از برگه‌های فیسبوکی نوشته شده:

بزرگترین مشکل افغانستان، امروز با تدبیر و هوش و نبوغ جلالتمآب محترم بزرگوارداکتر عبدالله رییس عمومی اجراییه و رییس کابینه و صدراعظم اجرایی و نخست وزیر آینده کشور، شناسایی و حل شد. ایشان دریافتند که در این شرایط حساس و خطرناکی که کشورمان در معرض جنگ، انتحار، تروریسم، داعش و برف کوچ قرار دارد، تمام بدبختی ها بخاطر نبودن لقب «جلالتمآب» پیش از نام شان است. در نشست فوق العاده ی که در قصر سپیدار بزرگان قومی، صدها مشاور، خبرنگاران داخلی و خارجی برگزار شده بود، همه به این نتیجه رسیدند که اگر لقب «جلالتمآب» در نام محترم رییس اجراییه اضافه شود تمام بدبختی های مردم حل می شود. حاضرین به نبوغ دانشمند بزرگوار و ادیب مشهور حضرت داکتر عبدالله رییس اجراییه حیرت کردند و در حالیکه یخن های خود را پاره می کردند فریاد زدند: (چرا زودتر متوجه نشدیم؟! خداوند صدراعظم اجرایی را زنده داشته باشد).

تنها ۱۱ نفر مشاور معاونیت اول ریاست اجرایی دارد که در بست مافوق رتبه مقرر گریده است.

همچنان درین حدود از معاون دوم رطاست اجرایی

و همین تعداد از شخص جلالتمآب رییس اجرایی .

محمد ظاهر عزیز فرزند عبدالمحمد بحیث مشاور سیاسی و امور بین المللی.

محمد حلیم تنویر فرزند محمد امین بحیث مشاور امور فرهنگی و اجتماعی.

عبدالجبار شولگری فرزند عبدالعلیم بحیث مشاور امور حقوقی و امور پارلمانی.

قاضی نجی الله فرزند عطاء الله بحیث مشاور امور دینی.

داکتر صفی الله فرزند محمدالله بحیث مشاور امور فرهنگی و رسانه ها.

داکتر سیف الدین فرزند محمد خان بحیث مشاور اقوام و قبایل.

محمد سرور ذاکر فرزند علی خان بحیث مشاور اقوام و قبایل.

محمد رضا فاضل فرزند محمد ایوب بحیث مشاور امور دینی.

عبدالمنان فرزند عبدالرسول بحیث مشاور امور امنیتی.

عبدالصیور توحیدی فرزند عبدالشکور بحیث مشاور امور حکومت داری.

اسد الله فرزند معین خان بحیث مشاور امور انکشافی و اقتصادی.

جنرال عبدالملک کشاور ارشد عبدالله .

جنرال ظاهراغبر مشاور خاص عبدالله .

زدران مشاور مهم عبدالله .

وعده های عبدالله :

- دایکندی: سرک گردن دیوار را که کابل ، ولایات مرکزی و هرات را بهم وصل می کند ، به صورت اساسی خواهیم

ساخت. سرک گردن دیوار که حدود ۷۰۰ کیلومتر طول دارد، از منطقه گردن دیوار ولسوالی حصه اول بهسود ولایت

میدان وردک آغاز و از راه ولایات بامیان، دایکندی و غور به هرات وصل میشود.

- دایکندی: مشکل آب آشامیدنی و زراعتی را از طریق ساخت بند های برق رفع خواهیم نمود.

- غور: برای ساخت جاده، بند های برق، زراعت و پوهنتون در ولایت غور توجه جدی خواهیم کرد.

- نیمروز: این ولایت را از درجه دوم به ولایت درجه اول ارتقاء خواهیم داد.

- نیمروز: بند کمال خان و میدان هوایی نیمروز را که کار آن نیمه تمام است، تکمیل خواهیم کرد.

- نیمروز: آب آشامیدنی مورد نیاز مردم این ولایت را که اکنون اکثر آنها از آب شور استفاده میکنند، فراهم خواهیم

ساخت.

- پروان: در صورت پیروزی، در پروان و پنجشیر بند آب خواهیم ساخت.

- پکتیا: اگر پیروز شوم، بند مچگلو را خواهیم ساخت و پکتیا را از درجه دوم به ولایت درجه اول ارتقاء خواهیم داد.

- غزنی: در مرحله نخست، امنیت را در این ولایت خواهیم آورد و بعداً بیکاری را از بین خواهیم برد.

- غزنی: راه های بزرگ مواصلاتی و پوهنتون برای این ولایت خواهیم ساخت.

- غزنی: انرژی برق مورد نیاز مردم را تامین خواهیم کرد و برای دهافین، سردخانه خواهیم ساخت.

- فراه: در صورت پیروزی، ساخت بند بخش آباد از جمله اولویت های ما خواهد بود.

- فراه: امنیت را در این ولایت تامین و جاده های تمام ولسوالی ها را قیرریزی خواهیم کرد.

- بامیان: ساختن شاهراه شمال- جنوب از طریق بامیان و بازسازی جاده های شهر، از اولویت های ما در این ولایت

است.

- بامیان: خاتمه دادن به محرومیت بی برقی، ایجاد سردخانه برای محصولات زراعتی، رفع مشکل کوچی ها با مردم

بومی بامیان، شامل برنامه های ما میباشد.

- بغلان: در راستای بازسازی ولایت بغلان کار خواهیم کرد و به ویژه بند آب کیلگی را خواهیم ساخت.
- کندز: احیای دوباره تصدی سپین زر، ساخت و بازسازی جاده حلقوی کندز، تحکیم سواحل آمو، تقویت زراعت و تطبیق ماستریپلان شهری کندز در صدر برنامه های ما قرار خواهد داشت.
- ننگرهار: بازسازی کانال ننگرهار، ساخت پل بهسود، ساخت شاهراه خوگیانی- جلال آباد، جلال آباد- تورخم و جلال آباد- کابل، برنامه های زیربنایی ما را تشکیل میدهد.
- ساخت بندهای برق بر دریاها، کنر و کامه و اعماربندهای برق کوچک در دامنه های سپین غر
- کندهار: تامین برق مورد نیاز کندهار.
- پروان: فعال سازی کارخانه سمنت جبل سراج، ساخت بند برق قمچاق ولسوالی سیاه گرد و ساخت یک بند آبگردان بر رودخانه پنجشیر.
- خوست: ساخت کامل شاهراه خوست- گردیز، احیای بندر غلام خان، فراهم کردن زمینه ارتباط پوهنتون خوست با پوهنتون های جهان و فراهم کردن زمینه ادامه تحصیل برای استادان پوهنتون.
- خوست: ساخت جاده خوست- گردیز، تبدیل میدان هوایی خوست به یک میدان هوایی بزرگ در سطح منطقه، ایجاد فرصت های کاری برای بیکاران و توسعه معارف، تبدیل خوست به یک مرکز ترانزیتی و ایجاد یک شهرک صنعتی و تمدید برق از کابل به خوست.
- کابل: حمایت از بخش خصوصی و تولیدات داخلی از اولویت های کاری ام خواهد بود. در پنج سال آینده حداقل یک میلیون شغل ایجاد خواهد کرد؛ در سال اول ۸۰ هزار شغل و در سالهای بعدی چند برابر خواهد شد.
- بدخشان: شاهراه تجارتي ابریشم را که از ولسوالی بهارک بدخشان آغاز گردیده و با عبور از ولسوالی های وردوج به اشکاشم این ولایت می رسد، به چین وصل خواهیم کرد.
- تخار: ایجاد زمینه کار برای افراد بیکار، سهم دادن جوانان تحصیل کرده در پست های دولتی
- توسعه ولسوالی های ماورای کوچه، اعمار بندبرق بر دریای کوچه سفلی و وصل ساختن ولسوالی درقد به مرکز تخار.
- بلخ: اجرای برنامه های ویژه برای حمایت از معلولین و بازماندگان شهدا.
- کندهار: ایجاد مدارس دینی به خاطر جلوگیری از رفتن جوانان برای فراگیری علوم دینی به کشورهای همسایه.
- امور فرهنگی، اجتماعی و دینی:
- کابل: به صورت خاص به خواسته های علمای دین توجه خواهم کرد.
- کابل: تمرکز بر وضعیت ورزشکاران در محراق توجه حکومت ما خواهد بود.
- حکومنداری:
- کابل: در صورت پیروزی در انتخابات، امضای سندامنیتی با امریکا از اولویت های من خواهد بود.
- کابل: هیچنوع زورگویی، استفاده جویی و تبعیض را در حکومت خویش اجازه نخواهیم داد.
- کابل: حکومت به رهبری من، فرد محور نه، بلکه تمام مردم در آن خود را خواهند دید.
- کابل: مشکل کوچی و ده نشین را براساس قانون حل خواهیم کرد.
- کابل: حکومت جوایزه را ایجاد نموده و وعده های خود را عملی خواهیم کرد.
- غور: مطابق با قانون کشور، خواسته های مردم به شمول ولایت مستقل به نام دایزنگی (در محدوده ولایات غور، دایکندی و بامیان) را مطابق با قانون عملی خواهیم نمود.
- بلخ: ایجاد وزارت امور جوانان
- کابل: با همسایگان روابط نیک خواهیم داشت؛ اما در عین حال از مردم و کشور خود دفاع خواهیم کرد.
- پکتیا: کار صادقانه، خدمت و احترام به همه اقوام. هیچنوع زورگویی، استفاده جویی و تبعیض را در حکومت خویش اجازه نخواهیم داد.
- خوست: گماشتن افراد نخبه خوست در پست های عمده دولتی.
- کابل: قانون بر همه شهروندان بدون تبعیض یکسان تطبیق خواهد شد.
- کابل: با فساد اداری و مواد مخدر به صورت جدی مبارزه خواهیم کرد.
- داشتن روابط با احترام متقابل و تعریف شده با جامعه جهانی.
- حقوق بشر به ویژه حقوق زنان:
- کابل: جهت بهبود شرایط و تامین فرصتهای مناسب برای زنان در عرصه های آموزش، تعلیم و تحصیل، توانمندسازی، اقتصاد، عدالت، نظارت و بررسی و توسعه حقوق و منزلت زن در جامعه، گام های جدی برمی داریم.

- کابل: نبود قانون منع خشونت یکی از علل خشونت گسترده علیه زنان و دختران است و ما این مشکل را در روزهای نخست حکومت خود رفع خواهیم کرد.
- پکتیا: به هیچ کس اجازه نخواهیم داد به مسائل قومی دامن بزنند.
- مهاجرین و بیجاشدگان داخلی:
- بلخ: فراهم آوری تسهیلات و شرایط برای برگشت مهاجرین به کشور.
- صلح با مخالفان مسلح:
- کابل: آوردن صلح و حفظ منافع ملی کشور را در اولویت کاری خویش قرار می دهیم.
- کابل: برای تامین صلح، باید تفاهم بین الافغانی بر مبنای مصالح ملی شکل بگیرد و ما در این راستا قدم های اعتمادساز و بلندی را بر می داریم. راه منطقی این است که در چوکات قانون اساسی، با هم گفتگو نماییم و راه حل های عملی را با توجه به زمینه های مشترک به وجود بیاوریم.
- « بیشترین بهره از منابع خبری و تبصره پیرامون آن بخاطر استناد به حقیقت نویسی و حوادث نگاری ».